

Ikke blot vil denne Forbedring af Loven komme netop de Aldersklasser til gode, af hvem det pekuniære Tryk føles stærkest, men — hvad man i høj Grad maa lægge Vægt paa — den ringere Stilling, som er bleven Toldassistenternes til Del i Sammenligning med tilsvarende Funktionærer i andre Etater, kan ikke undlade at virke nedtrykkende paa Toldassistenternes Selvfølelse og lade Offentligheden undervurdere Toldassistenternes sociale Stilling.

Vi erkende i fuldt Maal Lovgivningsmagtens store og fortjenstfulde Arbejde for at forbedre Statsfunktionærernes Kaar, og ikke mindst, fordi det ved Fremsættelsen af Lønningslovforslagene med fuld Enighed fra alle Sider indrømmedes, at disse Lovforslag burde gennemføres efter Princippet:

„Lige Funktionærer lige Lønning“.

Det var et stort Fremskridt, der saaledes stilledes i Udsigt, og stor og almindelig var Glæden inden for Toldassistenternes Kreds.

Den sikre Forventning om, at dette Princip, en Gang rejst, maatte slaa igennem, saa vi vilde blive stillede lige med tilsvarende Funktionærer i andre Etater, bevirkede, at vi, under Lovens „Gang“ gennem Lovgivningsmagtens forskellige Stadier, forholdt os ganske rolige.

At dette Resultat alligevel ikke naaedes, idet Toldlønningsloven af 1902 vel indførte Ligelighedsprincippet for Avancementet inden for selve Toldassistentklassen, men ikke naaede til at gennemføre Toldassistenternes Ligestillelse med de andre Etaters tilsvarende Funktionærer — hvilket jo dog oprindeligt fra alle Sider var Mening —, var en stor Skuffelse for os, og dette følte saa meget stærkere, eftersom den tilsigtede Ensartethed og Ligelighed omtrent er opnaaet for Post-, Telegraf- og Jernbancetatens Vedkommende, medens vi alene ere skudte nd, uagtet vor Tjenestetid i Provinserne er fra Solopgang til Solnedgang, i København for de fleste Posters Vedkommende i Sommerhalvaaret 13 Timer, medens Postekspedienternes og Telegrafisternes daglige Tjenestetid er fastslaaet til 8 Timer.

Vor Ansættelsesalder er endvidere ugunstigere end de nævnte Statsfunktionærers, hvilket fremgaar af efterfølgende med stor Nøjagtighed udarbejdede

Oversigt over Ansættelses- og Lønvilkaarene i Telegraf-, Post-, Statsbane- og Toldetaten.

Etatsstilling.	Gennemsnits-Levealderen, fra hvilken Alderstillægget beregnes.	Begyndelseslønning.	De 4-aarige Alderstillægs Antal og Størrelse.	Levealder ved Maksimallønningens Opnaelse.
Telegrafisten	20 ¹ / ₄ Aar.	800 Kr.	6 á 300 Kr.	44 Aar.
Postekspedienten	25 ³ / ₄ —	1,100 —	5 á 300 —	46 —
Statsbaneassistenten	24 —	1,200 —	4 á 315 —	40 —
Toldassistenten	28 —	1,100 —	6 á 250 —	52 —

Dette, at Toldassistenternes Alderstillæg fastsattes til 250 Kr., medens sideordnede Standsfæller erholdt 300 og 315 Kr., beregnet fra en tidligere Levealder, har ret naturligt givet Toldassistenterne en Følelse af, at Lovgivningsmagten anser vort Arbejde for mindre værdifuldt. Vi skulle i den Anledning tillade os at henlede Opmærksomheden paa, at det ingenhunde er noget ringe Ansvar, der er paalagt os. Vi skulle i mange Tilfælde træffe den egentlige Afgørelse af Fortoldningen, saavel tarifmæssig som kvantitativt, en Afgørelse, der til Dels unddrager sig vore overordnede og Revisionens Kontrol, og det er alle bekendt, at Spørgsmaalet om, til hvilken Position en Vare henhører, navnlig med vor forældede Toldlov, i saare mange Tilfælde kan være vanskelig. Der stilles endvidere et ikke ringe Krav til vore Kundskaaber; vi maa erhverve os et omfattende Varekendskab, og det er, som Generaltolddirektøren